

MEDITATIE

Een troostwoord voor neergebogenen

"Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen.

En Ik heb de sleutels der hel en des doods." Openbaring 1 : 18

Deze woorden vernam de evangelist en apostel Johannes op zijn Patmos. Daar was hij eenmaal in de geest op de dag des Heeren. Hij die nu in de eeuwige heerlijkheid is, maar die zich hier onze broeder noemde en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de volharding van Jezus Christus. Op zijn Patmos loopt hij op en neer. Hij, de geliefde discipel des Heeren, uitgestoten door de wereld, niet bereikbaar voor de gemeenten, die hem zo na aan het hart liggen. Het gaat langs diepe ravijnen en bruisende golven. Hij is aangevochten van buiten, bedrukt en bezorgd van binnen vanwege het wankelen van de gemeenten...Zo wil het geen voor ogen is zijn verwachting tot een leugen maken.

Daar hoort hij achter zich een luide stem als van een bazuin. Want de stem van onze Heere en Heiland, die alle ellendigen wel bekend is, is een stem als van een bazuin, een stem van gejuich over verlossing, vertroosting en uitredding, over overwinning, macht en heerlijkheid uit het hart des Heeren. En deze stem dringt het verslagen hart, dat orgen heeft om te horen, binnen. En zo moet de zee zwijgen met haar bruisen, de volkeren met hun woeden, en verneemt het hart alleen de stem des Heeren, die spreekt met macht. En

wie deze stem hoort, die weet, wat hij gehoord heeft. Ik ben de Alpha en de Omega, sprak de Heere, de Eerste en de Laatste,-waar Ik een begin mee gemaakt heb, dat voleindig Ik ook. Wél hem, die volhardt tot het einde. De tijd is nabij, en het heil staat vast. Wie overwint, zal alles beërven.

Johannes zag de Heere midden onder de zeven gouden kandelaren, midden onder de gemeenten. Hij zag Hem, zoals wij die Hem kennen, Hem dan ook kennen, zoals Hij Zich aan ons geopenbaard heeft door Zijn geest uit Zijn gehele Woord. Als eens mensenzoon was de Heere. Want zo moeten wij Hem zien, Wiens heerlijkheid en majesteit geen mens kan zien. Zo moeten wij Hem zien: zoals Hij Zijn heerlijkheid heeft geopenbaard, dat Hij onze ellende, onze zonden, onze nood en dood op Zich heeft willen nemen, en dat Hij ook nu nog is alsof Hij ons in alle dingen gelijk ware. Opdat wij een vast vertrouwen op Hem zouden hebben, als op een barmhartig Hogepriester Die, doordat Hij Zelf verzocht werd, ook medelijden kan hebben met al onze zwakheden. Daarom zag Johannes Hem ook bekleed met

het hogepriesterlijk gewaad en in die volle heerlijkheid, die voor een verslagen gemoed in het vervolg des te meer verheffends en vertroostends in zich bevat, naarmate zij aanvankelijk verpletterd schijnt te zijn.

Al zag Johannes de Heere in Zijn troostrijke heerlijkheid, - toch viel hij aan Zijn voeten als een dode. Want voor vlees en bloed is er aan de Heere te veel heerlijkheid, en het is de arme zondaar bijna te machtig, wanneer hij slechts een weinig van die heerlijkheid mag ondervinden, zodat hij het nauwelijks kan uithouden. Dat de Heere hem met de rechterhand bedekt en hem Zijn woord doet horen : "Vrees niet! Ik heb er een begin mee gemaakt, Ik zal ook de Laatste in het strijdperk zijn. Ik ben de Levende. Gij hebt in Mij geen dode Heere en Heiland, maar ik zal het voor u doen!", - o, dat is reeds bijna te veel voor een sterfelijk mens. Hiermee kan hij zijn weg met alle blijdschap

gaan en een goede hoop op de heerlijkheid hebben, zodat hij aan alle kanten vertroost is.

Zo ging het ook met Johannes. Nadat de Heere Zijn rechterhand op hem gelegd en tot hem gezegd had: "Vrees niet, Ik ben de Eerste en de Laatste en de Levende", - vernam hij nu ook deze woorden: "Ik was dood, en zie, Ik ben levend van eeuwigheid tot eeuwigheid, en Ik heb de sleutels van hel en dood." Dat was tot troost van Johannes gezegd, opdat hij mocht weten, wat het einde van alle strijd zou zijn. En ook wij moeten deze woorden ter harte nemen, opdat ook wij weten, wat het einde van alle strijd zal zijn, en tevens verstaan hoe het komt, dat God het zo overstelpend goed met ons maakt en ook maken zal overeenkomstig Zijn trouw.

Dr. H.F. Kohlbrugge

Inhoudsopgave

We mogen deze maand stilstaan bij twee belangrijke momenten van de verhoging van onze Zaligmaker. Dat is Zijn hemelvaart en de uitstorting van de Heilige Geest. Bijzondere markeringpunten in het leven van Jezus Christus. Aan beide geven we aandacht in dit nummer. Wat ligt er veel onderwijs in deze heilsfeiten! Het spreekt van de overwinning en de heerlijkheid van Christus. Als het geloof daarop mag zien, ligt er veel troost en hoop in deze daden van de Heere Jezus. Dat wensen we al onze zieken en eenzamen van harte toe.

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

Gebed voor kranke mensen

(11)

Achter in ons psalmboekje, althans in oudere uitgaven, staat een gebed voor kranke en aangevochten mensen. Dat gebed wordt afgesloten met het uitspreken van de apostolische geloofsbelijdenis. Daarna staat er nog een ander gebed afgedrukt. Daar boven lezen we

OP HET HOOGST VERHOOGD

God heeft Hem op het hoogst verhoogd en opgenomen,
Hem Die om onze schuld ten diepste werd veracht,
Die voor ons leed en stierf,
Die alles heeft volbracht,
Zijn grote dag, de dag der kroning is gekomen.

Nu is Hij thuis, nu is Hij in Zijn hemelwoning.
Nu is Hij daar waar Hij de Zijnen plaats bereidt,
en waar Hij voor hen bidt en waar Hij voor hen pleit,
waar Hij Zijn kerk regeert want Hij is Heer' en Koning.

De hemel lijkt zo ver voor ons die achterbleven,
tóch brengt Hij , Die daar troont, hem ons heel dicht nabij
want niemand kan ons dichter naderen dan Hij
Die in de hemel zit maar toch in ons wil leven.

Jo van Veen-Nusmeijer uit: "Rijpend als het graan."

de woorden : "Of aldus:" Er volgt dan nog een gebed. Het eerste gebed is van de hand van ds. Petrus Datheen. Het laatste deel van het tweede gebed is waarschijnlijk ook door hem geschreven. Het is mogelijk dat deze gebeden een plaats hadden in de liturgie van de Paltz.

Het gebruik van deze gebeden is in de kerk nooit verplicht gesteld. Op het convent van Wezel (1568) is het ter sprake geweest. Deze formuliergebeden zijn in onbruik geraakt omdat het vrije gebed meer ruimte kreeg. In het psalmboek vinden we relatief veel aandacht voor zieken en stervenden. Naast deze twee formuliergebeden vinden we er bijv. ook de ziekentroost. We kunnen uit deze geschriften leren hoe men in de tijd van de reformatie de gebeden invulde. Welke zaken komen aan de orde in een gebed bij ziekte? We zien dat er vele Bijbelse gedachten worden verwoord. Typerend voor een leven bij de open Schriften. In dit opzicht is het leerzaam ook voor ons. Ze horen bij de christelijke gebeden die in de vergadering der gelovigen of elders worden gebruikt. Deze formuliergebeden hadden soms een plaats in de eredienst van de gemeente. De apostel Paulus vermaant immers dat "gedaan worden smekingen, gebeden, voorbiddingen, dankzeggingen voor alle mensen" 1 Tim. 2 : 1. In het bevestigingsformulier voor predikanten staat o.a. vermeld als hun taak : de aanroeping van Gods Naam vanwege de gehele gemeente. Voorbede doen in de kerkelijke samenkomst voor zieken is een geboden en nuttige zaak.

In Gods Woord lezen we van de kracht van zo'n voorbede. Toen Petrus in de gevangenis was werd door de gemeente een gedurig gebed tot God voor hem gedaan. Het gebed van die gelovigen werd verhoord en God gaf bevrijding voor Petrus uit de dodencel van koning Herodes. Op het gebed doet de HEERE wonderen! En Hij Zelf dringt aan om tot Hem te bidden: "en roept Mij aan in de dag der benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij eren." Psalm 50 : 15. Dat is een rijke belofte, als de HEERE toezegt: Ik zal er u uithelpen. Het wordt geen omkomen in de benauwdheid. Want dat is de eer van Zijn Naam te na. God schenkt immers veel weldadigheid. Zodat Zijn kinderen mogen getuigen : de HEERE is mij tot hulp en Sterkte. Dan kan de vijand niet zeggen: zij die op God vertrouwen doen dat tevergeefs. Want ze hebben niets

aan hun God. Dat geldt wel van de afgoden, maar niet van de Vader van onze Heere Jezus Christus. Zo wil de HEERE omstandigheden van ziekte en aanvechting gebruiken om ons aan Hem te verbinden. De benauwdheid kan een middel in Gods hand zijn om tot bekeering te komen. Een grote nood waaruit we onszelf niet kunnen redden, leert ons de onmogelijkheid van zelfverlossing. Dan blijft niets anders over dan het aanroepen van God. Bij Hem is redding, bij God alleen. Dan worden we niet beschaamd. In de weg van het bidden en smeken als een hulpeloze in onszelf mogen we uitgaan tot de HEERE en onze hoop vestigen op Zijn genade voor ziel en lichaam.

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

De hemel geopend

Het geloof ziet zo scherp dat het door de wolken en door de hemel, ja ook onze Heere God Zelf in het hart ziet. Dat is het goede en gelovige zien! Op deze manier zien we de hemel geopend, ja, wonen we zelfs in de hemel! Want hoewel we wel op een bepaalde manier in de wereld leven, zijn we toch geestelijk opgewechreven in de hemel, onder de hemelse burgers, en hebben daar onze wandel voor God, namelijk : in gebed, in geloof, in Gods Woord en ook in de sacramenten. We wandelen in liefde tot onze naaste, nemen toe in het Woord en de kennis van Christus, nemen ook toe in alles wat ons nodig is tot het eeuwige leven. Dat is onze hemelse wandel, die hier met het geloof begint. De hemel is geopend en onze

woning en wandel is in de hemel. We leven daar als burgers, hoewel we met het lichaam nog op aarde zijn, een lichaam dat hier in dit leven door het kruis en de tijdelijke dood moet gelou- terd worden.

Maarten Luther.

Dat de koning der ere ingaat

Psalm 24: 7 : "Heft uw hoofden op, gij poorten, en verheft u, gij eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga!"

Als David eindelijk koning geworden is, en hij heeft zijn intrek in Jeruzalem genomen, dan denkt hij ineens aan de HEERE aan wie hij zijn koningschap te danken heeft. Jaren had hij erop moeten wachten. Jaren had hij als een vervolgde door de bergen van Israël gezworven. Wat moet het voor hem betekend hebben toen hij eindelijk Jeruzalem binnen kon trekken, de stad die God had uitgekozen om voortaan het middelpunt van zijn volk te zijn.

Maar dan denkt David ineens dat het toch wel vreemd zou zijn als hij daar in Jeruzalem als koning zou wonen en daar zou geen huis zijn voor God. Een huis voor God? Maar die is toch Heer van hemel en aarde? De aarde is toch van Hem? Hij staat toch boven dit alles? Hoe zou hij in een door mensen gebouwde stad kunnen wonen? Dat weet David. Maar hij weet ook dat God een God is die bij mensen wil wonen. Zo had Hij ook altijd te midden van zijn volk gewoond.

Het teken daarvan was de ark, de met goud overtrokken kist die Mozes ooit had laten maken toen Israël nog rondtrok in de woestijn. Op die kist lag een gouden deksel met daarop staande twee engelenfiguren. En boven die engelenfiguren verscheen Hij dan in een lichtglans. Daarvandaan had Hij altijd zijn stem laten horen. Daarvoor boog men zich neer als men Gods aangezicht zocht. Die ark stond nu ergens in een huis aan de rand van Israël. In de jaren van burgeroorlog die men achter de rug had, had niemand er meer aan gedacht.

De ark moet naar Jeruzalem komen, denkt David. Naast een paleis voor de koning moet er ook een huis zijn voor God, waar het volk Hem kan aanbidden. In een plechtige optocht wordt de ark naar Jeruzalem gedragen. Om de zes passen wordt er een offer gebracht (2 Sam. 6:13), want men weet: de HEERE laat niet met zich spotten. Wie tot Hem nadert moet rein van hart en handen zijn en zuiver in zijn woorden (vers 4 van de psalm), en wie zou dat van zichzelf durven zeggen? Daarom bracht men offers toen de ark naar Jeruzalem gebracht werd. Daarom roepen wij God aan in de naam van Jezus, denkend aan het offer dat Hij voor ons bracht. Naderen tot God is nooit vanzelfsprekend. We moeten nooit vergeten dat daar bloed voor gevloeid heeft.

Als de ark Jeruzalem nadert, voelt David zich klein worden. Hoe kan een door mensenheden gebouwde stad toegang geven aan de Schepper van hemel en aarde? Een stad die dat kan zou zo groot als de hemel zelf moeten zijn. En dan roept David de poorten toe dat ze hun 'hoofd', hun bovendorpel, moeten 'verhogen', opdat God, de Koning der ere, er door naar binnen kan gaan. Even ziet hij in gedachten het hemelse Jeruzalem boven het aardse waar hij zelf mag wonen. Daar woont God, maar Hij is een God van mensen. Daarom wil Hij ook een woning hebben in het aardse Jeruzalem.

Nadat Jezus het offer van zijn leven had gebracht, is Hij het hemelse Jeruzalem binnengekomen. Hij is onze Koning der ere. Maar Hij is niet ver weg. Net als in

Davids tijd is God een God van mensen.
Waar twee of drie bijeen zijn, daar is
Hij, en waar de bijbel opengaat, laat Hij
zich horen. Offers hoeven niet meer te
worden gebracht nu het ene offer

gebracht is. Buigen wij ons hoofd. Dat
de Koning der ere ingaat.

*Lexmond
dr. J. van Eck*

"HEMELVAART"

Het staat op geen enkele landelijke kaart,
De richting naar Christus, zijn Hemelvaart,
Wegen zoeken wordt nog al vaak gehoord,
Maar de Hemelvaart die staat in het Woord.

We vieren het toch dienstbaar elk jaar weer,
De Hemelvaart, het feest van onze Heer,
Het gaat om één van de grote heilsfeiten hier,
Kunnen we geloven of staat de deur op een kier?

In het geheel van het kerkelijk jaar, zo is't gegaan,
Dat de Hemelvaart vaak in de schaduw bleef staan,
Van Pasen en Pinksteren, maar dit is niet terecht,
Het is een onmisbare schakel die zich aan één hecht.

Bovendien gaat het om een bron van troost alom,
Hij spreekt en het Woord zegt, Ik ga en Ik kom,
De Hemelvaart kiest de weg via de kruisiging,
Naar en van de opgestane Heer, als verschijning.

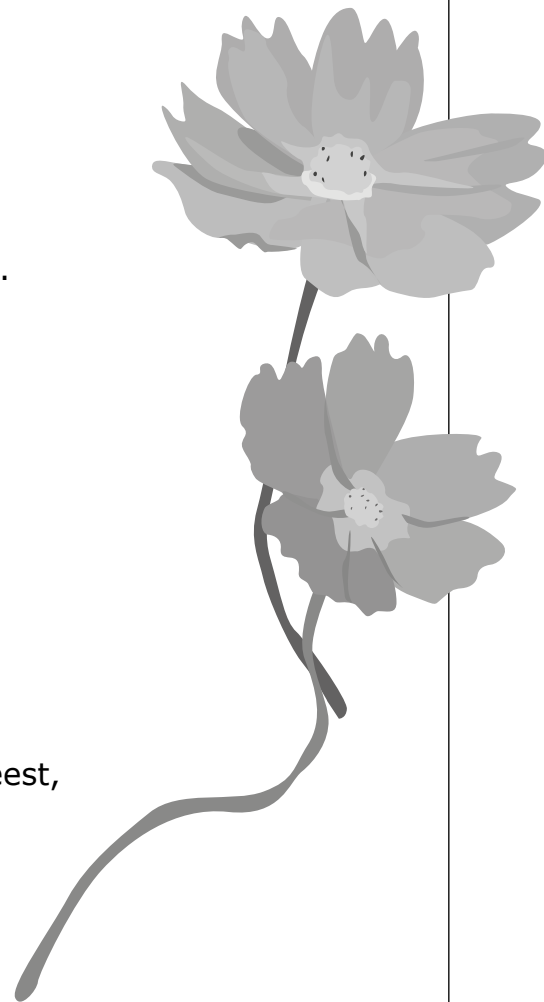
Voortaan is het de wolk van de Hemelvaart,
Tussen Hem en de wereld hoe men ook staart,
Eens zal Hij terugkeren op deze aarde,
Waar Hij zich jaren als mens openbaarde.

Die wederkomst zal zijn zoals Hij heeft beloofd,
De wolk die Hem zichtbaar maakt als leidend Hoofd,
Van achter de wolk is Hij de Heer der wereld het meest,
En regeert Hij ons door zijn Woord en Heilige Geest.

Zo leven we dagelijks onder zijn regeermacht,
Macht die geeft geborgen liefde en levenskracht,
Een andere macht dan die de mens zo behaagt,
Vadersmacht die Hij aan geen mens overdraagt.

Hemelvaart is een dag voor alle leeftijden,
Soms vooraf gegaan door menselijk lijden,
Toch zijn we niet aan ons zelf overgelaten,
Al biddend houdt de Geest ons in de gaten.

Met een vriendelijke groet; G.J.Gijlers, Coevorden.

Handelingen (1)

LEZEN: HAND. 2:14-35

In de bijbel worden het evangelie van Lukas en de Handelingen der Apostelen gescheiden door het evangelie van Johannes, maar ze zijn geschreven als één geschiedwerk, verdeeld over twee boekrollen. De eerste bevatte het leven van Jezus, de tweede dat wat de leerlingen van Jezus na zijn hemelvaart hebben gedaan. Op de achtergrond blijft de verhoogde Jezus Zelf degene die handelt. Verschillende malen grijpt Hij rechtstreeks in de gebeurtenissen in, zoals bij de roeping van Paulus in hoofdstuk 9. Toch blijft Hij meestal op de achtergrond, waardoor er ruimte komt voor de Geest, die in Handelingen als zaakwaarnemer van God en Christus optreedt. Het boek laat zich globaal in drieën verdelen. Het eerste deel speelt zich voornamelijk af in joodse sferen. Vanaf hoofdstuk 9, waarin de roeping van Paulus wordt beschreven komt de volkerenwereld in het blikveld. In het derde deel, dat begint bij hoofdstuk 21, vers 15, zien we Paulus in confrontatie met een eerst Joodse en daarna Romeinse gezagsdragers. De 'koningen' vormen een eigen doelgroep voor de verkonindiging (zie hoofdstuk 9, vers 15).

Lukas is voor zover we kunnen nagaan de enige niet-Jood die aan het Nieuwe Testament heeft bijgedragen. Met name in Handelingen toont hij zich volledig op de hoogte van de betere letterkunde van zijn dagen. In de weergave van de preken van de apostelen toont hij zich een kenner van de welsprekendheid. Meer nog dan de brieven laat Handelingen zien hoe er in de nieuwtestamentische tijd gepreekt werd.

De Geest laat van Zich horen. Wij mogen bij Heilige Geest misschien in de eerste plaats aan een gevoel denken, in het Nieuwe Testament laat de Geest zich allereerst horen. Zodra de Heilige Geest op de apostelen is uitgestort, beginnen zij Gods daden te verkondigen, met name dat wat Hij in Christus tot heil voor de mensheid heeft tot stand gebracht. Hoewel het in Jeruzalem woonachtige Joden zijn die als eerste het evangelie horen, komt meteen de wereld in het blikveld. Met hoort het evangelie in vele talen tegelijk. Daar zit een belofte in die in het vervolg van Handelingen ingelost zal worden.

Waar de Geest is, daar wordt gepreekt. In Handelingen 2 wordt een start gemaakt met wat men de apostolische prediking zou kunnen noemen. Wat opvalt is dat deze prediking zwaar op het Oude Testament steunt. Het Oude Testament is volledig woord van God. Het wordt door het evangelie niet herroepen maar juist bevestigd. De apostelen stellen alles in het werk om dat te laten zien. Het moet duidelijk zijn dat de Geest die door de oude profeten sprak dezelfde is als degene die nu spreekt door de apostelen. 'Ik zal van Mijn Geest uitstorten op alle vlees,' had de HEERE bij monde van de profeet Joël gezegd. Wel, zegt Petrus, wat Hij daar heeft gezegd, zien jullie nu met eigen ogen gebeuren. Ook de dood en opstanding van Jezus worden uit het Oude Testament bewezen. In Psalm 16 had David namelijk gezegd: 'Gij zult Uw heilige niet overgeven om verderving te zien.' Bij David zelf was dat niet waar

geworden. Hij heeft wel degelijk verder-
ving gezien. Zijn graf is onder ons tot
op deze dag, houdt Petrus, die de preek
houdt, zijn hoorders voor. Maar wat
David gezegd heeft, blijft staan. Na zijn
dood wachtte het op vervulling door een
ander. En die ander is nu gekomen:
Jezus, door God opgewekt uit de doden.
De apostelen kunnen het getuigen. Zij
hebben Hem zelf gezien. Zo is ook
David niet opgestegen naar de hemel,
maar Degene Die in Psalm 110 Davids
'Heer' genoemd wordt. Hij is het die nu
vanuit de hemel zijn Geest uitstort, laat
Petrus zijn hoorders weten.

De Geest leert de Schrift als belofte
lezen, die in Christus tot vervulling
komt. De samenstemming tussen Oude
Testament en evangelie verleent de
apostolische prediking haar gezag. Wie
zekerheid zoekt heeft allereerst te luis-
teren naar het woord waarin de Geest
zich in de wereld laat horen. Het gevoel
volgt dan vanzelf wel. Of niet, maar ook
dan blijft Gods woord waar en onze
aanneming waardig.

Lexmond
dr. J. van Eck

De Kracht van de Heilige Geest in het leven van de gelovige (1)

God heeft de Heilige Geest aan de gelo-
vige gegeven opdat Gods machtige
kracht in hem openbaar zou worden. De
Geest van God Die God Zelf is, neemt
wat van God is en geeft het aan ons.
Wie bij Christus hoort heeft van God de
eer en het recht gekregen om alles te
bezitten wat van Christus is. Zo kon ook
Paulus zeggen: "Niemand dan roeme op
mensen, want alles is uwe. Hetzij
Paulus, hetzij Céfas, hetzij de wereld,
hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegen-
woordige, hetzij toekomstige dingen, zij
zijn alle uwe. Doch gij zijt van Christus,
en Christus is Gods." Ook als we door
het geloof in Jezus Christus al rechtelijk
mede-erfgenamen van Jezus zijn, dan
hoort het toch bij de bediening van de
Heilige Geest dit erfrecht op iedere
gelovige individueel toe te passen.
In de mate waarin we d betekenis van
de Heilige Geest in ons leven begrijpen
worden we ons er ook van bewust hoe
nodig het voor ons is om ons door Gods

Geest te laten leiden en vervullen,
opdat Hij ons helpt om een leven te lei-
den dat God welgevallig is. Laten we
Gods Woord gaan lezen om te zien hoe
groot de betekenis van de Heilige Geest
in het leven van de gelovigen is.

1. De Heilige Geest heeft de macht om Christus te openbaren en Hem te verheerlijken.

"Daarom maak ik u bekend, dat nie-
mand, die door de Geest Gods spreekt,
Jezus een vervloeking noemt; en nie-
mand kan zeggen Jezus den Heere te
zijn, dan door de Heilige Geest." 1 Cor
12 : 3. Toen Jezus de komst van de
Heilige Geest aankondigde zei Hij :
Maar wanneer de Trooster zal gekomen
zijn, Dien Ik u zenden zal van de Vader,
nl de Geest der waarheid, Die van de
Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen."
Joh 15 : 26. Het vermogen van een
mens om te beseffen wie Christus is en
in Hem te geloven is afhankelijke van

de werking en de kracht van de Heilige Geest.

WE moedigen mensen aan om Gods Woord te lezen opdat ze Christus leren kennen. Maar als de Heilige Geest het woord van God niet voor iemand opent, zal hij nooit beseffen wie Christus werkelijk is. Als het je ernst is dat je familie, vrienden en bekenden Jezus Christus leren kennen, vertrouw dan niet op je eigen inzicht, je kennis of goede argumenten, maar vertrouw alleen op de genade en de macht van de Heilige Geest en vraag Hem om Christus te openbaren.

2. de Heilige Geest heeft de macht de wereld van zonde te overtuigen.

"En die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel; van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; en van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga, en gij zult Mij niet meer zien; en van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is." Johannes 16 : 8 – 11. Wanneer de Heilige Geest Christus openbaart dan toont Hij de wereld ook de heerlijkheid en gerechtigheid van Christus en overtuigt daarmee de wereld van haar eigen ongerechtigheid en zonde. Let er op dat Jezus heel nadrukkelijk beklemtoont om welke zonde het hier gaat : omdat zij in Mij niet geloven. Jijzelf zult nooit iemand van ook maar één zonde kunnen overtuigen, want dit ligt alleen in de macht van de Heilige Geest. Ieder argument, al is dat nog zo goed, zal krachteloos zijn als de Heilige Geest niet werkt.

Desondanks zijn onze argumenten en waarschuwingen nodig want de Bijbel zegt duidelijk dat de Heilige Geest de wereld door ons zal overtuigen. In Johannes 16 : 7 en 8 lezen we: "Maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden. En als Die gekomen is, zal Hij

de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel." Zo is het onze taak om het woord van God te verkondigen in de hoop dat de Geest van God ons spreken zal gebruiken. (vgl Handelingen 2 – 4.

3. De Heilige Geest heeft macht mensen te vernieuwen.

"..heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes.." Titus 3 : 5. De wedergeboorte is enkel en alleen het werk van de Heilige Geest. Alleen Hij is in staat om een mens die in zijn zonden geestelijk door is tot nieuw leven te wekken. Alleen Hij kan de ogen openen van hem die blind is voor de geestelijke waarheid. Alleen Hij kan hem die geen vreugde vindt in Gods wil en wiens wil aan de zonde gebonden is veranderen en in hem het wezen van de Zoon van God planten zodat hij denkt zoals God denkt, liefheeft zoals God liefheeft en haar wat God haat. Ook hier geldt : het reddende geloof ontstaat daar waar Gods Woord door mensen verkondigd wordt (vergel. Romeinen 10 : 17; 1 Corinthe 4 : 15) en toch is zelfs de beste prediking zonder uitwerking als de Heilige Geest haar niet gebruikt. Zoals we voor onze rechtvaardiging aangewezen zijn op het werk van Jezus, zo zijn we voor onze wedergeboorte aangewezen op het werk van de Heilige Geest.

Uit : De Stem door R.A. Torrey

JOB (5)

WIJSHEID

Hoofdstuk 28 is een loflied op de Wijsheid. Een oase van rust in het verder zo bewogen boek. De vraag is hoe we dit hoofdstuk moeten lezen. Zijn het woorden van Job? Dan is het contrast met het voorafgaande wel erg groot. De protesten, het zich verdedigen, waar de voorafgaande hoofdstukken vol van waren, ontbreken hier. De toon is beschouwelijk. In alle rust wordt over de goddelijke Wijsheid gesproken, een geheim waar de mens iets van vermoedt, maar waar hij nimmer bij kan. De mens heeft God te vrezen en het kwade te vermijden. Voor hem is dat wijsheid genoeg (vs. 28). Zou Job al zo ver zijn? vraag je je al lezende af. Waarom begint hij zich dan in hoofdstuk 29 weer te verdedigen? Waarom moet God Zelf er dan in hoofdstuk 37 en volgende nog aan te pas komen om hem tot rust te brengen? Natuurlijk kan men hoofdstuk 28 als een moment van rust in Job zelf zien, maar het blijft dan toch een beetje een eilandje. Een andere mogelijkheid is dat in dit hoofdstuk niet Job aan het woord is, maar de schrijver van het boek. Die onderbreekt dan halverwege de discussie om ons te laten weten hoe hij zelf over de Wijsheid denkt, en dus ook hoe *wij* daarover moeten denken. Na deze onderbreking volgt dan het tweede deel van het boek dat begint met de woorden 'En Job ging voort zijn spreuk op te heffen' (29:1).

Wie hier ook aan het woord is, de inhoud van dit hoofdstuk moet ons wel bescheiden maken. De mens mag van alles kunnen. Zo haalt hij koper en ijzer uit de aarde. Vers 3 en volgende handelen over de mijnbouw. De mens dringt door in de donkere aarde. Hij bedwingt onderaardse stromen die het werk bemoeilijken. Dat alles om het metaal

waar hij op uit is te bemachtigen. Dat kan een mens, maar Gods wijsheid vinden kan hij niet. Zij is kostelijker dan het kostelijkste dat op aarde is te vinden. Maar zij blijft verborgen. De vogels, hoe hoog zij komen, zij zien haar niet. De dood en zijn rijk kennen enkel haar gerucht. God, Die de hele schepping overziet, is de enige die haar weg verstaat. Ons past bescheidenheid. Wij hebben onze handen meer dan vol aan Gods geboden. Waarom hoger gegrepen dan in onze mogelijkheden ligt? Waarom een oordeel geveld over hoe God handelt met onze medemensen? Waarom een oordeel geveld over wat er omgaat tussen Hem en Zijn knecht Job? Ontzag voor God en het kwade vermijgend, dat is ook de houding waarin we het vervolg van het boek Job hebben te lezen: bescheiden ons onthoudend van oordeel, wachtend op de uitspraak van God.

Lezen : Job 28

Lexmond
dr. J. van Eck

Depressief (2)

BENAUWDHEID

Wanneer we overwerkt zijn of door allerlei omstandigheden veel nare dingen meemaken, kunnen we het Spaans benauwd krijgen. Dan snakken we naar adem. Niet in de eerste plaats lichamelijk, al wordt voor je gevoel je keel dichtgeknepen door wat je 'tot hier' zit. Soms ga je er lichamelijk zelfs aan te onder en denk je dat je hart het zich begeeft. Dan zijn geen onwaarschijnlijke gevoelens. Je kunt bij tijden geen stap meer zetten en wordt ineens lijkbleek. Je hele lichaam doet mee. En als een specialist je troost, dat er niets met je hart aan de hand is, geloof je dit amper. Want de verschijnselen zijn er toch naar. Ook een lange fietstocht, die je onderneemt en veel inspanning vergt, stelt je niet gerust. Want je hele lijf is één brok spanning.

In de meeste gevallen gaat het om psychische 'druk', die je niet aan zag komen, omdat je meent alles aan te kunnen. Je bent naar je gevoel sterk en evenwichtig en toch brandt je af, doordat je teveel van jezelf vergde. Noem dit 'werkdruk' of welke benaming er aan geeft. Maar je kunt niet meer. Je bent 'doodop'. Je geest, hoe sterk ook, hijst het niet meer. Je kunt er niet alleen ademhalingsmoeilijkheden aan over houden, je geest kan ook door de hoge druk bezwijken. Dan ben je niet zo ver meer af van geestelijke en lichamelijke benauwdheid.

Verzamelwoord voor depressie

Dit woord is gemakshalve te gebruiken voor wat we in de Bijbel tegenkomen als 'benauwdheid'. Door heel het Woord van God heen komen we dit tegen. Al in het begin komen we de belijdenis van Jakob tegen (in Genesis 35:3), wanneer hij een altaar maakt in Bethel

voor die God, 'Die mij antwoordt ten dage van mijn benauwdheid en met mij geweest is op de weg die ik bewandeld heb'.

In de Psalmen

Met name in de psalmen zien we dat kinderen van God weet hebben van allerlei benauwdheden. Zo komen we tegen dat er sprake is van de *dag* van de benauwdheid, zoals Hiskia deze dag typeert. Daarin wordt door de Rabsaké gespot met de God van Israel. Zo wordt het volk van God in de engte gedreven, zodat aanstaande moeders geen kracht meer hebben om te baren. Er blijft niets anders over dan luid geklaag (vergelijk Jesaja 37:3. Van zo'n vreselijke dag is ook sprake in Psalm 77:3 en in Psalm 20:2, waarin gebeden wordt voor de koning, dat de HEERE hem zal verhoren in de dag van de benauwdheid. Het duurt dus maar niet even, maar een hele dag! In Jeremia 15:11 wordt door de profeet geklaagd en tegelijk geprofeteerd dat er zelfs een hele *tijd* van benauwdheid zal aanbreken, want (zo lezen we), dat al zouden Mozes en Samuel voor Gods aangezicht staan, God hun gebed niet zou verhoren. En wat blijft dan over? Wie kan dan leven? Als de HEERE de zonde bezoekt en straft... Zelfs wordt gesproken van *tijden* van benauwdheid, zoals in Psalm 9:10 en in 10:1, wanneer de HEERE Zich voor een langere tijd verbergt. Met nadruk wordt aangegeven in Psalm 34:7 dat de HEERE een ellendig mens, dat tot Hem roept, redt uit *al* zijn benauwdheden. Want, zo verkondigt het Woord van God, dat Hij een hulp is en sterkte in benauwdheden (meervoud). Zie ook Psalm 46:2, Psalm 54:9, Psalm

60:13 en evenzo Psalm 70:20, om niet meer teksten te noemen..

Met andere woorden, in welke ellendige situaties kinderen van God ook terecht-komen, God laat hen onophoudelijk weten wie Hij voor Zijn volk is en blijft in zulke jammerlijke omstandigheden. Vandaar dat de psalmen bij uitnemendheid medicijn zijn in dagen, waarin wij het niet meer zien zitten en soms alle hoop ons ontvalt.

Bij tijden kun je het gevoel hebben dat de verlaten wordt door mensen en je niemand meer overhoudt, zoals in Psalm

142 de klacht wordt verwoord dat niemand zorgt voor je ziel. Nog dieper gaat het wanneer je met Psalm 22 beleeft dat God je verlaten heeft! Angsten je dan, zoals daarover geschreven wordt in diverse psalmen, ook in Jesaja 30:6. In Klaagliederen 3:2 wordt zelfs uitgesproken dat God Zelf in duisternis voert.

Wat moet je dan?

Ede

ds. J. Van Amstel

De Heilige Geest

Op de pinksterdag werd de Heilige Geest uitgestort; op die dag werd de hele gemeente in Zijn heilige invloed gedrenkt en sinds die tijd heeft de Heilige Geest Zich nooit meer uit de christelijke gemeente teruggetrokken. "En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid.", Johannes 14 :16. Vaak bidden we in ongeloof om de Heilige Geest, alsof Hij niet bij ons zou zijn, alsof Hij niet voortdurend onder Gods kinderen zou wonen; maar Hij is hier, altijd hier – en woont voortdurend in de christelijke gemeente.

Sta nu eens even stil en weet wie de Heilige Geest is: Hij si de verheven God Zelf – een Persoon van de heerlijke Drie-Eenheid binnen die Eenheid en daarom bezit Hij oneindige macht. In de wereld van het verstand kan Hij volgens Zijn wil handelen en mensen van zonde, oordeel en gerechtigheid overtuigen. Hij kan de hardste mensen zacht maken, de wreedste mensen in de vriendelijkste personen veranderen

en Hij kan hen die in de buitenste duisternis leven naar het licht leiden... Dat is de kracht van de christelijke gemeente; moge zij er meer naar streven om meer van deze kracht haar eigen te noemen, moge zij er zeker van zijn dat het raadsbesluit volgens welke zij geroepen is vervuld zal worden.

C.H. Spurgeon

FILÉMON (3)

Filémon is een welgestelde heer uit Kolosse, lid van de gemeente aldaar. Het briefje dat Paulus aan hem schrijft gaat over Onesimus, een slaaf van Filémon. Uit wat Paulus schrijft kunnen we afleiden dat de slaaf na een conflict met zijn meester de benen nam en in

PINKSTEREN

De Zoon ging troonwaarts, en een wolk had snel, als sneeuw, Zijn weg verborgen.
Maar toch bezat Zijn kleine volk de zekerheid, dat Hij bleef zorgen;

Dat Hij hun plaats bereiden ging en met hen zijn zou alle dagen. Zij droegen reeds Zijn zegening – ook om de Geest moesten zij vragen.

Zo vroegen zij in hun gebed en daarop is de Geest gekomen. Hij heeft Gods volk in vuur gezet en zij getuigden zonder schromen.

En eeuwen zijn sindsdien vergaan, maar de vlam is blijven branden. Want altijd zal Gods kerk bestaan. Zijn feestlied klinkt in alle landen.

contact met Paulus is gekomen. Het is heel goed mogelijk dat hij dat contact bewust heeft gezocht met het doel de apostel in het conflict te laten bemiddelen. In het briefje neemt Paulus het op voor de weggelopen slaaf, die inmiddels christen is geworden. Hij wijst Filémon op zijn plicht Onesimus, die nu in Christus zijn broeder geworden is, te aanvaarden. Meer nog, Paulus wil dat hij Onesimus voortaan ook in maatschappelijk opzicht ('in het vlees'; vs. 16) als gelijke behandelt. Slavernij hoort er onder christenen niet te zijn. Daarnaast vergeet Paulus ook zijn eigen belang niet in dit briefje. Hij kan de hulp van Onesimus heel goed zelf gebruiken nu hij in de gevangenis zit.

Het is heel wat wat Paulus van Filémon vraagt. Hij mag dan een apostel zijn, maatschappelijk gezien was de welgestelde man aan wie hij schrijft zijn meerdere. Paulus gaat dan ook omzichtig te werk. Hij kán hem hem als apostel een bevel geven, laat hij Filémon fijntjes weten (vs. 8), maar hij houdt het liever bij een verzoek (vs. 9), zodat Filémon gelegenheid krijgt door een daad van liefde zijn christen-zijn te bewijzen. Zo gaat het de hele brief door, zodat Filémon aan het eind met geen goed fatsoen meer 'nee' kan zeggen. Met stroop vang je meer dan met azijn, moet Paulus hebben gedacht, vooral als je met hoge heren onderhandelt.

*Lexmond
dr. J. van Eck*

Een rollator

Regelmatig zult ook u iemand tegen komen die gebruik maakt van een rollator. Dit hulpmiddel is niet meer weg te denken uit het straatbeeld. Handig, gebruiksvriendelijk en echt een uitkomst als het echt nodig is.

Eigenlijk zijn we er allemaal

positief over. Maar ... als het moment kom dat de huisarts of de thuiszorgmedewerker tegen u zegt: mevrouw, meneer, zou het niet beter zijn als u gebruik gaat maken van een rollator - dan is het vaak een ander verhaal. Dit komt wel echt dichtbij. Velen van de lezers zullen het gebruik zolang mogelijk uitstellen. Dat begrijp ik ook wel. Het is een hele stap. Sommigen ervaren het als een bevestiging dat iets niet meer gaat.. Er zijn ook mensen die het zien als een hulpmiddel waardoor ze toch de dingen kunnen blijven doen die ze graag willen. Vandaar dat ik u deze keer objectief wil informeren over het gebruik van een rollator.

Een rollator geeft meer bewegingsvrijheid en zekerheid. Dit hulpmiddel is immers gemaakt om meer steun te geven, houvast als u niet meer zo stabiel bent. Als het lopen wat moeizamer gaat en de afstanden die gelopen worden steeds korter.

Natuurlijk schaffen we alleen een rollator aan als we hier aan toe zijn. Wel is het goed om hier over na te denken als u bijvoorbeeld last hebt van duizeligheid, verminderde kracht in de benen, sneller moe tijdens het lopen, minder controle over één van de benen of als u valangst heeft. Het is namelijk beter om te voorkomen dat u valt dan dat u halverwege de wandeling niet meer verder kunt. Hoe ouder het lichaam wordt hoe brozer de botten en hoe meer kans er

op breuken ontstaat. Een rollator kan echt het vallen voorkomen!

Sommige ouderen merken inderdaad dat het lopen minder wordt en dat ze tijdens het lopen erg opletten of er geen tegel ongelijk ligt. Anderen denken: ik blijf maar binnen, want als ik val.... Hierdoor kan meer eenzaamheid ontstaan. En als we ouder worden nemen de contacten vaak af. En dit zou dan op deze manier dubbel zo hard gaan... Het gebruik van een rollator kan de zelfstandigheid in stand houden. U kunt immers weer naar uw buurvrouw verder op in de straat of aan de andere kant van het appartementencomplex lopen. U bent hierin niet meer afhankelijk van anderen.

Maar die eerste stap nemen om te komen tot een aanschaf...

Het voelt misschien als een stap terug doen. Dat u minder controle heeft over uw lichaam. In uw hoofd moet u eerste de acceptatie vinden om toe te geven aan het gebruik van een rollator. Vaak na de aanschaf merken mensen dat het gebruik van een rollator erg normaal is. Dat dit toch wél een hele fijne uitkomst is die u veel meer bewegingsvrijheid en zekerheid geeft.

Extra tips om de stap te nemen.

1. Probeer de rollator te zien als een hulpmiddel. Zo kunt u met een rollator weer uw eigen boodschappen doen, een praatje maken en makkelijker naar buiten.
2. Twijfelt u omdat u denkt: 'wat zal de ander wel niet denken'. Ga dan bij uzelf na hoe u denkt over anderen met rollators. U zult merken dat het gebruik van een rollator niet als 'vreemd' wordt gezien.
3. In eerste instantie zal het gebruik van een rollator wennen zijn. Maar als u merkt dat u verder kunt lopen met

een rollator, dan is de eerste lastige stap de voordelen meer dan waard. En twijfelt u nog ... leen er dan één van een bekende of huur er eentje via een zorgwinkel. Deze ervaring zal u meer inzicht geven in het gebruik.

En wilt u overgaan tot aankoop. Laat u dan goed voorlichten! Er zijn namelijk speciale rollators voor gebruik in huis, voor buiten of voor beiden. Voor binnen zijn kleine wielen ideaal, de rollator is dan extra wendbaar om eenvoudig door het huis te manoeuvreren. Meestal zijn ze ook voorzien van een dienblad om vanuit de keuken uw kopje koffie te voeren. Maar deze kleine wielen zijn minder geschikt voor de vaak ongelijke ondergrond buiten. Dan zijn grotere wielen beter, want het geeft meer controle bij het lopen. Ook heeft een buitenrollator vaak een zitting met een rugsteun, zodat u onderweg even kunt rusten. Maar zet hiervoor eerst de rollator op de rem, dit is namelijk van groot belang! Een buitenrollator kan prima in huis gebruikt worden, zolang de breedte het toelaat.

De achterliggende reden waarvoor u een rollator aanschaft is belangrijk om de beste rollator voor uw situatie te kiezen.

Wanneer u problemen ervaart met uw evenwicht, is een robuuste en wat zwaardere rollator een goede keuze. Dit type rollator noemen we ook wel een 'standaard rollator'. Deze is zowel geschikt voor binnen als buiten. Is dit niet het geval of wilt u tussendoor even uit rusten, dan is een lichtgewicht exemplaar met een comfortabel zitje de beste keuze. En waarschijnlijk heel logisch, maar toch noem ik het ..: als u uw rollator mee wilt nemen in de auto, dan is het handig om een niet te zware uitvoering te kiezen die eenvoudig in te klappen is. Er zijn zelfs ook lichtgewicht rollators te koop. Heel handig, zeker als u in staat bent om 2 rollators te kopen. Want bedenk dan wel dat deze wat minder solide zijn in het gebruik.

Veel rollators kunnen voorzien worden van een rollator tas, of is uw wandelstok makkelijk te bevestigen. Kortom er zijn vele mogelijkheden. Stel dus al uw vragen in de zorgwinkel of zoek de nodige informatie op internet op. En is dit laatste ingewikkeld voor u, daar wil vast een behulpzaam buurmeisje, uw kleinzoon of nicht bij helpen!

*Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis*

Ware opwekking

Een echte opwekking vindt plaats onder invloed van de Bijbel. Steeds weer heb ik christenen die naar een opwekking verlangen horen zeggen dat er genoeg gepreekt is en dat het nu tijd wordt iets te ervaren. Hoe vroom dit verlangen ook mag klinken, er schuilt een groot gevaar in! Ik geloof inderdaad niet dat er ooit een tijd zal komen waarin we kunnen zeggen dat er genoeg gepreekt is. Waarschijnlijk klopt het dat er al genoeg

gepraat is, maar preken en spreken zijn twee totaal verschillende dingen -afgezien daarvan zijn doden geen goede luisteraars. Op een dode kun je urenlang inpraten. Maar zolang zijn hart niet geraakt wordt, zijn oren nog doof zijn en zijn ogen niets zien zal zelfs de krachtigste preek niets uitwerken. In onze tijd is er een groot gebrek aan preken die echt met de geest vervuld zijn. Maar als God ons hart aanraakt en het hart van onze

toehoorders tot nieuw leven wekt, als Hij in ons het verlangen naar geestelijke vernieuwing in onze gemeenten en onze gezinnen wekt, dan zal Hij ons ook de wijsheid geven om de juiste stappen te zetten en voor het juiste te bidden.

ER zijn vele goede redenen waarom een opwekking onder invloed van de Bijbel zou moeten plaatsvinden en niet door het verlangen naar ervaringen. Ik zou er graag een paar noemen :

1. Wie door gevoelens en ervaringen tot Christus geleid wordt, zal geen vaste grond hebben waarin hij zijn wortels kan slaan. Waar en bestendig geloof in Christus kan alleen door de prediking van Gods Woord ontstaan.
2. Ervaringen zijn van korte duur. Gods Woord blijft in eeuwigheid

3. Het verleden heeft aangetoond dat opwekkingen die op ervaringen berusten nauwelijks invloed op de maatschappij hebben gehad, waartegenover opwekkingen die door de prediking van het Woord zijn ontstaan hele landen hebben veranderd.

Onze maatschappij lijdt onder grote sociale armoede. Het leven van vele mensen zit vast en velen hebben met verstoorde relaties te maken. Wat we nodig hebben is een sterkere nadruk op het evangelie van Jezus Christus – een nieuwe reformatie met een krachtige prediking onder de invloed en leiding van de Heilige Geest.

Richard Owen Roberts

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter, PKN (hervormd)
Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris, PKN
(hervormd) Langerak

Dhr. M.C. Paul, penningmeester, PKN
(hervormd) Dirksland

Ds. A. Snoek, PKN (hervormd),
Kesteren

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur, Christ.
Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53, 3341
GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.

E-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of
Ledenadministratie Kracht naar Kruis,
Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te
Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net